

पद त्वमस्मि अस्मासु रमस्व क्रीडां कुरु ॥ का° [७. ६. २०.] समुद्धृत्य पदं स्थाल्या-
मावपत्यस्मे ते बन्धुरिति । हे सोमक्रयणीपद ते तव अस्मे बन्धुः वयं बन्धुभूताः
स्मः । सुपां सुलुगिति [पा° ७. १. ३१.] जसः शेअदिशे अस्मे इति वृपम् ॥ का°
[७. ६. २१.] यजमानाय पदं प्रयहति त्वे राय इति । हे यजमान त्वे त्वयि रायो ध-
नानि एतत्पदवृषेण तिष्ठन्त्विति शेषः । यद्वात्र रायः पशवः । पशवो वै राय
इति श्रुतेः [३. ३. १. ८.] । त्वयि पशवः सन्तु ॥ का° [७. ६. २२.] मे राय इति यज-
मानः प्रतिगृह्णातीति । मे मयि यजमाने रायो धनानि पदवृषेण तिष्ठन्तु । पशवो
मयि सन्तु । डेः शेअदिशे मे इति वृपम् । का° [७. ६. २३.] मा वयमित्यध्वर्युरात्मा-
नं सःस्पृशतीति । वयमध्वर्युप्रभृतयो रायस्योषेण धनस्य पुष्ट्या मा वियौष्म वि-
युक्ता मा भवाम । यौतेर्माडि लुङ्गिति [पा° ३. ३. १७५.] लुङि उत्तमबहुवचने
वियौष्मेति वृपम् ॥ का° [७. ६. २४. २५.] कृत्वा पत्न्यै पदं प्रयहति नेष्टा तोत इ-
त्येनां वाचयतीति । तोतःशब्दः कलत्रवाची अव्ययम् । तोतः कलत्रे रायो ध-
नानि पशवो वा पदवृषेण तिष्ठन्तु । यद्वाव्ययानामनेकार्थत्वात्तोतःशब्दो युष्मत्प-
र्यायः । तोतः त्वयि रायः सन्तु ॥ २२ ॥

समख्ये देव्या धिया सं दक्षिणयोरुचक्षसा ।

मा म॒ञ्ज्रायुः प्रमोषी॒र्मी॒ञ्ग्रहं तव । वी॒रं वि॒द्वेय॒ तव देवि सं॒दृशि ॥ २३ ॥

का° [७. ६. २६.] सोमक्रयण्या च समीक्ष्यमाणां समख्यः इतीति । एनां वा-
चयतीत्यनुवर्तते । आस्तारपङ्क्तिः पत्न्याशीः । यस्या आद्यावष्टाक्षरौ पादावत्यौ
द्वादशाक्षरौ सास्तारपङ्क्तिः । अत्यौ चेदास्तारपङ्क्तिरिति वचनात् ॥ सोमक्रयणीतः
पत्न्याशिप्रमाशास्ते । हे सोमक्रयणि देव्या द्योतमानया त्वया धिया बुद्ध्या सह
बुद्धिपूर्वकमहं समख्ये अदक्षि दृष्टेत्यर्थः । एया प्रकथने इत्यस्य धातोः संपूर्वस्य
लुङि तडि अस्यतिवक्तव्यातिभ्योऽङिति [पा° ३. १. ५२.] चैरङि उत्तमैकवचने
कर्मणि समख्येऽइति वृपम् । एकं संपदं पादपूरणाय । किम्भूतया त्वया दक्षिण-
या दक्षिणात्वयोग्यया । तथा उरुचक्षसा उरु चष्टे सोरुचक्षास्तया विस्तीर्णदर्श-
नया । एवंविधा त्वं मे मम पत्न्या आयुः मा प्रमोषीः मा खण्डय । मुष स्तेये